

Posudek oponenta diplomové práce Karla Liberta na téma „ Likvidace dědictví“.

Práce byla odevzdána v říjnu 2014 a má 56 stran vlastního textu.

Z hlediska aktuálnosti tématu diplomant volil problematiku, které zejména po nabytí účinnosti zákona č. 293/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních zcela jistě nabyde na vyšší frekvenci výskytu. Diplomant byl pro novost právní úpravy, zejména dané jejím rozsahem ve srovnání s předchozí, byl odkázán krom starší judikatury, spíše na vlastní úsudek, což hodnotím jako pozitivum.

Diplomant, vynechám-li obvyklý a v daném případě pouze nezbytně nutný historický exkurz, postupoval metodou srovnání právní úpravy před 1.1. 2014 a úpravy současné včetně nutných přesahů do práva hmotného i souvisejících právních předpisů. Výslednicí této metody je přehledná a dobře zpracovaná práce.

Diplomant správně kriticky poukazuje i na některé problémy, počínaje terminologií „pozůstalost“ a „dědictví“ a konče odkazem na řadu procesních ustanovení v NOZ, která v podstatě dublují a to nadbytečně procesní právní úpravu.

Jádro práce je v části 4) , v níž je velmi podrobně analyzován celý proces likvidace dědictví a to vždy srovnáním předchozí a současné právní úpravy.

K práci mám jen několik poznámek:

Na straně 33 a 34 diplomant hovoří o žalobě na vyloučení majetku z likvidační podstaty. Chybí mi však zmínka o příslušnosti soudu a o charakteru tohoto řízení.

Na straně 35 je zmínka o souhlasu soudu se zpeněžením majetku. Jaký charakter má tento souhlas ? Je rozhodnutím a pokud ano , může být následně soudem změněn či zrušen ?

Na straně 36 je zmínka o nedostatku souhlasu soudu s prodejem ? Jaký je důsledek na platnost jednání obsahujícího prodej ? Lze souhlas udělit i dodatečně ?

Přes tyto výhrady či spíše dotazy hodnotím práci jako velmi dobrou s užitím dobrého jazyka s částmi, které na sebe logicky navazují. Práce cituje užité zdroje.

Práci proto doporučuji k obhajobě a hodnotím ji známkou . Výborně.

V Praze dne 4.1.2015

JUDr. Tomáš Pohl

